

תת"ע 9366/08/23 - אחמד חוסין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 9366-08-23 מדינת ישראל נ' חוסין
תיק חיצוני: 60250925801

לפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביץ-אורי
מבקש	אחמד חוסין
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 8.1.24.
2. כנגד המבקש הוגש דו"ח מסוג הזמנה המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 23.7.23 של עקיפה מסוכנת בניגוד לתקנה 47(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
3. בשל המלחמה נדחה הדיון ליום 8.1.24. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה של 3 חודשים תוך הפעלת פסילה על תנאי למשך 3 חודשים לריצוי באופן מצטבר, בניכוי פסילה מנהלית אותה ריצה ובסכ"ה 5 חודשי פסילה, פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס על סך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

4. המבקש טען כי לא ידע על קיומו של הדיון כיון שלא קיבל הזמנה לדיון. לטענתו הוא מבקש לבטל את פסק הדין לצורך צירופו לתיק אחר. כמו כן לטענתו הוא זקוק לרישיונו לצרכי פרנסה.
5. לטענת המשיבה ההזמנה לדיון נשלחה לכתובתו של המבקש ונמסרה לידי. לטענתה העובדה שהמבקש מתפרנס מנהיגה אינה מהווה עילה לביטול פסק הדין.

דין והכרעה

6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

7. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

8. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

9. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

10. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

11. משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 בולנדי נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו 21.05.17), עפ"ת (חי') 67571-03-18 אפשטיין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 25.04.18), רע"פ 106/15 עו"ד קריב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 20.01.15)).

גם בעפ"ת 62391-02-19 סויטי נ' מדינת ישראל (לא פורסם), נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44 לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

12. דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

13. על פי אישורי המסירה המצוי בתיק בית המשפט, ביום 28.10.23 בשעה 16:58 ביקר הדוור ויסם במענו של המבקש ומסר לידיו את ההזמנה לדין הנדחה. במסגרת ההחלטה על דחיית הדין הוזהר הנאשם כי אם לא יתייצב לדין יוכרע דינו בהעדרו.

14. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין.

האם קיים חשש לעיוות דין

15. טענת המבקש כי ניתן יהיה להגיע להבנות ולצרף התיק לתיק אחר או נסיבותיו האישיות של הנאשם והעובדה כי הוא מתפרנס מנהיגה אינן מהוות עילות המצדיקות ביטול פסק הדין.

בהקשר זה יצויין כי הכלל הוא כי אין קיים דין בבקשה לביטול פסק דין. גם לאחר שבחנתי את הנסיבות המפורטות בבקשה איני סבורה כי יש הצדקה לקיומו של דין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה שבט תשפ"ד, 04 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.